

תפ"ח 34763/01/15 - מדינת ישראל נגד מוסא עג'לוני

בית המשפט המחוזי בירושלים
לפני כב' השופטים - י' נועם, ר' פרידמן-פלדמן ומ' בר-עם
תפח 34763-01-15

המאשימה

מדינת ישראל
באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים

נגד הנאשם

מוסא עג'לוני (במעצר)
ע"י ב"כ עו"ד שמעון קוקוש ועו"ד מוחמד מחמוד

גזר-דין

השופט י' נועם:

1. הנאשם הורשע, על-יסוד הודאתו, בשתי עבירות של ניסיון רצח - לפי סעיף 305(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן - החוק); ובשתי עבירות של תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות - לפי סעיף 274(2) לחוק הנ"ל. ההודאה נמסרה בגדרו של הסדר טיעון. בהסדר הטיעון הוסכם, כי הנאשם יודה בכל עובדות כתב-האישום, וכי הצדדים יעתרו במשותף להטלת עונש מאסר לתקופה של 16 שנים, בצד מאסר על-תנאי, לשיקול דעת בית-המשפט. כן הוסכם, כי עונש מאסר על-תנאי של שמונה חודשים, אשר הוטל על הנאשם בת"פ 29489-12-13 בבית-משפט השלום בירושלים, יופעל בחופף למאסר המוטל. עוד הוסכם בהסדר הטיעון, כי בתיאור האירועים שבגינם יורשע הנאשם, לא יחרגו הצדדים מעובדות כתב-האישום, לא יסתרו אותן ולא יוסיפו עליהן.

2. להלן עובדות כתב-האישום, העומדות ביסוד ההודאה וההרשעה.

במועד שאינו ידוע במדויק, במהלך שנת 2014, גמלה בלבו של הנאשם החלטה לבצע פיגוע חבלני, שבו ירצח שוטר או חייל ישראלי, ולאחר מכן "ייגרם מותו שלו" (כלשון כתב האישום). ביום 25.12.14 החליט הנאשם לבצע את הפיגוע למחרת היום. הוא החליט לדקור למוות שוטר או חייל, בסמוך לביתו בעיר-העתיקה בירושלים, באמצעות סכין שחיטה גדולה שהייתה ברשותו, אשר אורך להבה כ-30 ס"מ ואורך ידית אחיזתה כ-17 ס"מ (להלן - הסכין). למחרת, ביום 26.12.14, בסמוך לשעה שש בבוקר, הגיע הנאשם בריצה אל נקודת משמר הגבול בשער-האריות בעיר-העתיקה בירושלים, כשהסכין בידו, והבחין בשני שוטרים - א' ט' ו-ד' ע'. הוא התנפל על השוטרים והחל לדקור את שניהם

באמצעות הסכין, פעם אחר פעם, בפלג גופם העליון, במטרה לרצחם נפש. השוטרים התגוננו מפניו וניסו להשתלט עליו, ואגב כך נפלה הסכין מידו. לאחר נפילת הסכין, הוסיף הנאשם ותקף בחזקה באגרופיו את השוטר ד' ע', שניסה להשתלט עליו, ומיד לאחר מכן - נמלט מן המקום.

לשוטר ד' ע' נגרם חתך עמוק בכף ידו, שפגע בעצבים ובגידים, והוא נזקק לאשפוז בבית-חולים ולניתוח מורכב לשחזור גידים ועצבים בכף ידו. במסגרת הסדר הטיעון נמסר לבית-המשפט עדכון בדבר פציעתו של ד' ע', לפיו הניתוח שעבר, לא צלח; והוא ממתין לניתוח נוסף, כאשר לעת הזו נותרה כף ידו ללא תחושה בשתיים מהאצבעות. בנוסף, נגרם לשוטר שפשוף בצווארו. לשוטר א' ט' נגרם חתך בחלק האחורי של צווארו, מאחורי האוזן.

במעשיו המתוארים לעיל, ניסה הנאשם לגרום למותם של שני השוטרים, וכן תקף את השניים כאשר היה מזוין בנשק קר; ובגין מעשים אלה הורשע, כאמור, בשתי עבירות של ניסיון רצח ובשתי עבירות של תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות.

3. הנאשם הנו יליד 1994, רווק. הואיל ובעת ביצוע העבירה היה צעיר מגיל 21, הוזמן בעניינו, כמצוות החוק, תסקיר משירות המבחן. מהתסקיר עולה, כי הנאשם הנו הבן הבכור למשפחה המונה זוג הורים וחמישה ילדים. הוא נפלט מהמסגרת החינוכית לאחר עשר שנות לימוד, על-רקע חוסר מוטיבציה להמשך לימודים, ומאז החל לעבוד בנגריה שבבעלות אביו. בצעירותו, כבר בגיל 14 נחשף לשימוש בסמים, ובמקביל הידרדר למעורבות בפלילים. ביום 9.4.13 נגזר דינו בבית-משפט השלום לנוער לשישה חודשי מאסר בפועל, בגין ביצוע עבירות סמים, רכוש, תקיפת שוטר והשתתפות בהתפרעות; וביום 12.5.14 הוא נידון לתשעה חודשי מאסר בפועל (כולל הפעלת מאסר על תנאי) ולשמונה חודשי מאסר על תנאי, בשל הרשעה בעבירות התפרעות וניסיון לתקיפת שוטר. עוד עולה מהתסקיר, כי בגיל 18 עבר הנאשם גמילה פיזית משימוש בסמים באשפוזית ביישוב טמרה, אולם חזר לשימוש בסמים מיד לאחר סיום הטיפול. בשיחתו עם קצינת המבחן קיבל הנאשם אחריות לביצוען של העבירות, אך טען כי לא עמד מאחוריהן מניע אידיאולוגי. הוא ציין באוזני קצינת המבחן, כי בתקופה שקדמה למעצרו, הופצה שמועה באזור מגוריו על שיתוף פעולה שלו עם גורמי ביטחון בישראל, דבר אשר עורר חשש לחייו ולחיי בני משפחתו. לדבריו, החליט לפעול בדרך אלימה כלפי חיילים, כדי להפריך את החשדות כלפיו, ובכך להפחית את הסיכון לפגיעה בו ובבני משפחתו. שירות המבחן ציין, כי הנאשם לא גילה אמפתיה כלפי נפגעי העבירה והיה עסוק בעיקר בהשלכות העבירה על המחיר האישי שעליו לשלם בגין מעשיו. שירות המבחן התרשם, כי לנאשם דפוסי אישיות ילדותיים ובלתי בשלים; כי הוא נוטה להגיב באימפולסיביות וחוסר שיקול-דעת "במצבים שבהם מופעל רגשית או כדרך להשגת מטרותיו"; וכי הוא נמצא בקונפליקט בין השתייכות לבני

גילו בעלי התנהגות שולית, לבין תפקוד חיובי בחברה, ועל רקע זה יחסיו עם משפחתו מעורערים. עוד העריך שירות המבחן, כי הנאשם אינו ער לצרכיו הטיפולים וממזער את הפוטנציאל הפוגעני שבו. על-רקע האמור, ובשל דפוסי השימוש בסמים, העריך שירות המבחן כי קיימת רמת סיכון בינונית עד גבוהה להישנות עבירה דומה בעתיד. לנוכח חומרת העבירה והסיכון להישנות מעשים דומים בהיעדר הליך טיפולי, נמנע שירות המבחן מלבוא בהמלצה טיפולית.

4. ב"כ המאשימה הדגישה בטיעוניה לעונש את חומרת העבירות ונסיבות ביצוען. היא ביקשה לכבד את הסדר הטיעון בעניין רכיב המאסר בפועל, בציינה כי מדובר בהסדר המאזן בצורה הולמת וראויה, בין חומרת העבירות ונסיבות ביצוען, לבין נסיבותיו האישיות של הנאשם: הן מחד גיסא - גילו הצעיר, הודאתו והחיסכון בזמן שיפוטי; והן מאידך גיסא - הרשעותיו הקודמות.

5. באי-כוח הנאשם היו ערים לחומרת העבירות ונסיבות ביצוען. עו"ד קוקוש טען, כי האירוע הנדון, שהתרחש לפני כשנה, איננו חלק מ"גל הסכינאות והפיגועים" אשר פוקד בתקופה האחרונה את המדינה, שכן בוצע על-רקע שונה מהמניעים העומדים בדרך-כלל ביסוד ביצוע הפיגועים. בהקשר זה, הפנה להסבר שמסר הנאשם לקצינת המבחן, לפיו ביסוד ביצוע העבירות עמד רצונו של הנאשם להזים את השמועה שהוא משתף פעולה עם כוחות הביטחון, ובכך "להציל" את בני משפחתו, גם אם המחיר לכך יהיה מעשה קיצוני, כמו הנדון. עו"ד מוחמד מחמוד הצטרף לדברים אלו, לא הקל ראש בחומרת המעשים, והוסיף כי "אין שום סיבה שתצדיק פגיעה בכוחות הביטחון". שני הסניגורים ביקשו מבית-המשפט לאמץ את הסדר הטיעון, הכולל לטענתם תקופת מאסר מכבידה, המאזנת לשיטתם בין מכלול הנסיבות לחומרה ולקולה.

יוער, כי למרות המוסכם בהסדר הטיעון, לפיו איש מהצדדים לא יוסיף על עובדות כתב-האישום, לא חלקה המאשימה על ההסבר שמסר הסניגור אודות נסיבות ביצוע העבירה, לא הסתייגה ממנו ואף לא טענה כי יש בו משום חריגה מעובדות כתב-האישום או מהסדר הטיעון.

הנאשם לא ביקש להוסיף על דברי באי-כוחו בפרשת גזר-הדין.

6. לעבירות שבהן הורשע הנאשם - שתי עבירות של ניסיון לרצח ושתי עבירות של תקיפת שוטר בנסיבות חמורות - חומרה מופלגת, לנוכח מהותן, נסיבות ביצוען ותוצאותיהן. כאמור, הנאשם החליט לבצע פיגוע חבלני שבו ירצח שוטר או חייל ישראלי, וכפועל יוצא - אף ביקש להביא קץ לחייו שלו. הוא הצטייד מראש בסכין שחיטה ארוכת להב, והחל לדקור

באמצעותה, שוב ושוב, שני שוטרים שעמדו על משמרתם בנקודת משמר הגבול בשער האריות. למרבה המזל, ולנוכח תושייתם של שני השוטרים ותגובתם המהירה, לא הסתיים האירוע בפגיעות בנפש, אלא בפגיעות גוף בלבד, חלקן - לגבי השוטר ד' ע' - קשות ומורכבות. הסניגורים אמנם הדגישו, כי המקרה אירע לפני כשנה, ואינו חלק מגל פיגועי הדקירות הפוקד את המדינה בשבועות האחרונים. עם זאת, ניסיונות לפגוע בשוטרים ובחיילים היו לדאבון הלב גם בתקופת האירוע נושא כתב-האישום, אמנם בהיקף מצומצם יותר. המניע אשר עמד לטענת הנאשם ביסוד ביצוע העבירה, קרי - ניסיונו להסיר מעליו חשד של משתף פעולה עם כוחות הביטחון ורצונו להסיר את הסיכון הרובץ על משפחתו כפועל יוצא מכך - אינו מפחית מחומרת מעשי ניסיון הרצח; מה-גם שהטענות בדבר המניע האמור חרגו מעובדות כתב-האישום. מכל מקום ולמעלה מן הנדרש נעיר, כי עדים אנו גם לתופעה של מפגעים המבקשים ליטול חיים של אזרחים, שוטרים וחיילים, אגב רצון - ממניעים שונים - שחייהם שלהם עצמם יבואו לקצם כתוצאה מתגובת כוחות הביטחון. גם בתופעה זו, יהא המניע אשר יהא, יש להיאבק באמצעות ענישה מחמירה ומרתיעה. על העונש להוקיע את מעשיהם של אלו שמבקשים לפגוע באנשי כוחות הביטחון - שוטרים וחיילים - העושים לילות כימים לשמירת הסדר הציבורי ולהגנה על ביטחונם של הציבור בכל מקום ואתר. על גזר-הדין אף ליתן ביטוי הולם לערך של שלמות הגוף וקדושת החיים של כלל הציבור - אזרחים וגורמי אכיפת החוק - שהנאשם ומפגעים אחרים מבקשים לחלל בפיגועי טרור, באבחת סכין, כמו בענייננו, או באמצעים אחרים. על-רקע האמור, ולנוכח חומרת העבירות ונסיבות ביצוען, יש להחמיר בדינו של הנאשם - זאת משיקולי גמול, הגנה על ביטחון הציבור, שמירה על חייהם ושלמות גופם של שוטרים וחיילים, וכן הרתעה ממשית אפקטיבית - הן אישית והן כללית.

בנסיבותיו של תיק זה, החלטנו שלא לסטות מהסדר הטיעון, בדבר הטלת 16 שנות מאסר על הנאשם, זאת לאור ההלכה הפסוקה, כי ככלל על בית-המשפט לאשר הסדרי טיעון בשל הטעמים הקשורים בחשיבותם ובמעמדם של הסדרים אלו (ע"פ 1958/98 פלוני נ' מדינת ישראל, פ"ד נז(1) 577 (2002)). ההסדר שאליו הגיעו הצדדים מאזן בין חומרת העבירות ונסיבות ביצוען, לבין מכלול נסיבותיו של הנאשם - גילו הצעיר, נסיבותיו האישיות והודאתו במיוחס לו, ומנגד - הרשעותיו הקודמות וכישלון ההרתעה בהליכים המשפטיים שננקטו נגדו בעבר.

7. על-יסוד האמור לעיל, אנו גוזרים את דינו של הנאשם, כמוסכם בין הצדדים, כדלהלן:

א. לשש עשרה שנות מאסר בפועל, מיום מעצרו - 26.12.14.

ב. לעשרים חודשי מאסר על תנאי - שלא יעבור בתוך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר עבירה לפי סעיף 305 או סעיף 329 לחוק העונשין.

ג. לששה חודשי מאסר על תנאי - שלא יעבור בתוך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר
עבירת אלימות כלפי אדם שתסב חבלה של ממש, או עבירת תקיפת שוטר או ניסיון לתקיפת
שוטר.

ד. אנו מורים על הפעלת שמונה חודשי המאסר על-תנאי שהוטלו על הנאשם בת"פ
29489-12-13 בבית-משפט השלום בירושלים, באופן חופף למאסר המוטל.

זכות ערעור לבית-המשפט העליון בתוך 45 יום מהיום.

**ניתן היום, כ"ט חשון התשע"ו, 11.11.15, במעמד ב"כ המאשימה, הסניגורים, הנאשם ומתורגמן בית-
המשפט לשפה הערבית.**

משה בר-עם, שופט

**רבקה פרידמן-
פלדמן, שופטת**

יורם נועם, שופט